

ve, 1993, side 171 ff., og til Jens Anker Andersen, Tvangsfuldbyrdelse, 2. udgave, 1988, side 55.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1 Rationalisering og modernisering af konkursbehandlingen

3.1.1. Boets overtagelse og bestyrelse

Konkurslovudvalget har i betænkningen fremhævet, at forløbet af den første periode efter afsigelsen af et konkursdekret er af væsentlig betydning for udfaldet af den videre bobehandling.

Konkurslovudvalget anfører, at det er uhensigtsmæssigt, at skifteretten i den indledende fase af bobehandlingen – efter indstilling fra den midlertidige bestyrer - i mange tilfælde skal tage stilling til spørgsmål om f.eks. videreførelse af skyldnerens virksomhed, indtræden i gensidigt bebyrdende kontrakter og tilbud om køb af visse af boets aktiver eller af den samlede virksomhed. Skifteretten besidder ikke en særlig forretningsmæssig indsigt og har derfor som regel ikke reel mulighed for at tage begrundet stilling til de nævnte spørgsmål.

Konkurslovudvalget har navnlig på denne baggrund foreslået, at skifteretten straks efter konkursdekretets afsigelse skal udpege en kurator, som fra starten har de fulde bobehandlingsbeføjelser. Herefter skal det f.eks. være kurator, som bestemmer, om skyldnerens erhvervsvirksomhed midlertidigt skal fortsættes. Hvis kurator tillægges en mere selvstændig stilling, stilles der øgede krav til den pågældendes egnethed. Ved udpegningen skal skifteretten således tage hensyn til boets omfang og beskaffenhed og til, om kurator nyder almindelig tillid blandt boets fordringshavere.

Udvalget har overvejet, om der bør lægges mere vægt på forretningsmæssige kundskaber hos kurator, end det hidtil har været tilfældet. Udvalget finder, at det normalt vil være hensigtsmæssigt, at kurator er advokat, idet de problemer, der skal løses i forbindelse med en bobehandling, kræver et nøje kendskab til en lang række retsregler og til konfliktbehandling og -løsning. Kendskab til forretningsmæssige forhold kan imidlertid også være af væsentlig betydning for bobehandlingen. Udvalget foreslår på denne baggrund, at kurator på egen hånd for boets regning skal kunne antage sagkyndig bistand. Dette vil særligt være aktuelt, hvor boet fortsætter driften af skyldnerens erhvervsvirksomhed udover kortvarige ophørsudsalg.

Udvalget har overvejet, om det bør gøres obligatorisk at antage en revisor i forbindelse med bobehandlingen, men har ikke fundet, at der generelt er behov herfor. Udvalget fremhæver dog, at det for-

mentlig vil være hensigtsmæssigt at anvende revisorbistand i et videre omfang end hidtil. Dette gælder navnlig i de tilfælde, hvor der er væsentlige og ikke let forklarlige afvigelser mellem de senest foreliggende regnskabstal og de oplysninger, som kurator har om boets aktiver og passiver. Ved vurderingen af, om der skal antages en revisor, bør det imidlertid særligt overvejes, om der herved må forventes at fremkomme yderligere midler til fordringshaverne. Regnskabsmæssig bistand vil være påkrævet, såfremt boet fortsætter driften af skyldnerens virksomhed, idet der i så fald regelmæssigt skal udarbejdes regnskab for boets drift.

Udvalget finder også, at der bør nedsættes kreditorudvalg i større omfang, end det hidtil har været tilfældet, navnlig i større og mere komplicerede boer, samt når driften af en erhvervsvirksomhed fortsættes. I disse tilfælde bør kurator handle i nært samarbejde med kreditorudvalget, herunder rådføre sig med udvalget, særligt vedrørende driften og eventuelt salg af virksomheden. På denne baggrund foreslår udvalget, at skifteretten selv skal kunne nedsætte et kreditorudvalg, såfremt det skønnes hensigtsmæssigt.

Under hensyn til, at det primært er kreditorernes interesser, der skal varetages ved konkursbehandlingen, finder udvalget, at disse som hidtil skal have mulighed for at bestemme bostyrets endelige sammensætning. Udvalget foreslår imidlertid, at skiftesamling til valg af kurator kun skal afholdes, såfremt det begæres af en fordringshaver, eller hvis skifteretten selv finder det hensigtsmæssigt. Udvalget anfører, at erfaringen viser, at fordringshaverne som regel ikke viser interesse for valg af kurator.

Udvalget foreslår det samme for så vidt angår nedsættelse af kreditorudvalg. Udvalget foreslår dog, at der også gives den enkelte kreditor adgang til ikke blot i den indledende fase, men på et hvilket som helst tidspunkt at begære indkaldelse til skiftesamling til valg af kreditorudvalg. Herved opnås en balance i forholdet mellem den mere selvstændigt arbejdende kurator og kreditorerne.

Konkurslovudvalget foreslår endvidere, at der gives skifteretten mulighed for af egen drift at bestemme, at et kuratel, som er valgt af kreditorerne, skal suppleres med yderligere én kurator. Udvalget anfører, at i de tilfælde, hvor der på en skiftesamling har været det fornødne flertal for valg af kurator, er det i praksis ikke helt sjældent forekommet, at kuratorvalget ikke har været fuldt ud betryggende eller hensigtsmæssigt. Dette har navnlig været tilfældet, hvor én eller enkelte beløbsmæssigt dominerende kreditor(er) ved valget har stemt på personer, som vel ikke har været inhabile, og som ikke har kunnet